

JERONI ALBERTÍ PICORNELL

Neix a Banyalbufar el 1927. En acabar els estudis de professor mercantil es trasllada a Veneçuela on fa feina durant gairebé una dècada. A partir de principis dels anys seixanta, i ja de tornada a Mallorca, destaca en diferents àmbits empresarials de l'illa.

Les eleccions generals de 1977 marquen l'inici de la seva carrera política. Des de les files de la coalició UCD, de la qual era president regional, obtingué un escó de senador per Mallorca, que revalidà dos anys més tard.

Durant el període preautonòmic, presideix l'Assemblea de Parlamentaris de les Illes i, l'any 1978, és elegit pels consellers insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera president del Consell General Interinsular, que s'acabava de crear. Alterna aquest càrrec amb el de president del Consell Insular de Mallorca fins a 1982.

El febrer d'aquest mateix any funda Unió Mallorquina. A les primeres eleccions autonòmiques, el 1983, és elegit president del Consell Insular de Mallorca i ho és durant tota la legislatura, fins al 1987. En la legislatura 1987-1991 és president del Parlament de les Illes Balears.

El 1988 inicia la seva retirada de l'activitat política, quan deixa la Presidència d'Unió Mallorquina. Des del 1993 és president fundador d'aquest partit.

El 1988 el Rei li atorga l'Orde del Mèrit Constitucional.

FRANCESC TUTZÓ BENNÀSAR

Neix a Maó l'any 1940. Enginyer tècnic industrial i diplomad en estudis de direcció empresarial per l'IBEDE. Ha dedicat bona part de la seva vida professional a la indústria menorquina i ha ocupat llocs rellevants a diferents societats empresarials del sector privat.

L'any 1975 marca l'inici de la seva trajectòria política com a integrant del partit Asociación Democrática Menorquina, que més endavant passaria a formar part d'UCD. Va ser president d'UCD-Menorca des de la seva constitució fins a 1983.

Va ser designat delegat del Govern a Menorca (1977-1978); director general de la Conselleria d'Interior i conseller sense cartera del primer Consell General Interinsular (1979-1983). Celebrades les eleccions de 1979, ocupa la Vicepresidència primera de l'organisme preautonòmic i la Presidència del Consell Insular de Menorca (1979-1983).

Durant aquesta etapa forma part de la Comissió dels Onze, òrgan encarregat d'elaborar el projecte estatutari, i el setembre de 1982 és elegit president del Consell General Interinsular, càrrec que ocupa fins que es constitueix el primer Govern autonòmic de les Illes Balears, el maig de 1983. Ha estat, per tant, el darrer president de l'etapa preautonòmica de la nostra Comunitat i l'encarregat de presentar a Madrid el projecte d'Estatut.

Recentment, ha estat membre de la Comissió d'experts que ha revisat l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

És president de la Fundació Turisme Menorca, constituïda el 19 d'agost de 2005. Aquesta fundació està formada per la Conselleria de Turisme del Govern de les Illes Balears, el Consell Insular, els vuit ajuntaments de l'illa i tot el sector turístic de Menorca, com a membres fundadors. És l'òrgan que s'encarrega de la promoció turística de l'illa de Menorca.

GABRIEL CAÑELLAS FONS

Neix a Palma el 1941. Llicenciat en dret i en ciències econòmiques per la Universitat de Deusto. En acabar els estudis universitaris, inicia la seva vida professional en el sector privat i ocupa càrrecs directius en diverses empreses mallorquines.

L'any 1978 comença una extensa trajectòria política des de les files d'Aliança Popular (posteriorment Partit Popular), agrupació de la qual fou elegit primer president regional a principis dels vuitanta. Ho va ser fins al 1995.

L'entrada en vigor de l'Estatut d'autonomia el 1983 i la immediata convocatòria d'eleccions autonòmiques el 8 de maig del mateix any converteixen Gabriel Cañellas en el primer president de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Revalida aquest càrrec de forma consecutiva fins al 1995. El mateix període 1983-1995 exerceix el càrrec de president del Partit Popular.

El fet de ser el primer cap de l'Executiu balear i la peculiar estructura administrativa i política del territori de les Illes el dugueren a impulsar la descentralització competencial a favor dels consells insulars.

Va ser nomenat doctor honoris causa pel Dowling College de Nova York el 1992. A les obres Autonomia i Societat (1987) i Balears, progrés i prosperitat (1991) va exposar el seu pensament polític.

És fundador i president vitalici de la Fundació Illes Balears, de caràcter privat i cultural, que vetla per la conservació i la protecció del patrimoni natural i arquitectònic de les Illes Balears.

Actualment continua les tasques professionals en el sector privat amb l'assessoria general d'empreses i temes de prospecció de mercats.

CRISTÒFOL SOLER CLADERA

Neix a Inca el 1956. Llicenciat en ciències empresarials per l'Escola Superior d'Alacant i en dret per la Universitat de les Illes Balears.

En els primers comicis de l'època autonòmica de 1983, va ser elegit diputat del Parlament de les Illes Balears i conseller del Consell Insular de Mallorca. A més a més, va entrar a formar part del primer Executiu balear amb el càrrec de conseller d'Hisenda.

El 1991 reprèn la seva carrera política i surt elegit diputat. És elegit també president del Parlament de les Illes Balears.

El juliol de 1995 és investit president de la comunitat autònoma de les Illes Balears, càrrec que exerceix fins al maig de 1996.

De 1997 a 1999 va ser director del Centre Balears Europa. Des de 1999 fins a avui és secretari tècnic de l'IMEDOC (Illes del Mediterrani Occidental) organisme que, quan s'hi incorporà Malta com a estat membre, passà a denominar-se EURIMED.

FRANCESC ANTICH OLIVER

Neix a Caracas (Veneçuela) el 1958. Llicenciat en dret per la Universitat de les Illes Balears. Comença la seva carrera professional com a misser del Patronat Municipal de l'Habitatge de l'Ajuntament de Palma.

Inicia la seva trajectòria política des de les files del Partit Socialista de les Illes Balears com a regidor d'Algaida (1987-1991). El 1991 és elegit batle, càrrec que exerceix fins al 1997. Un any després, resulta elegit conseller del Consell Insular de Mallorca, on és nomenat president de l'Àrea de Medi Ambient i Ordenació del Territori.

A les eleccions autonòmiques de 1999 encapçala la llista del PSIB-PSOE a Mallorca. Com a resultat dels comicis que iniciaven la cinquena legislatura autonòmica, resulta elegit diputat i investit president de les Illes Balears, en virtut de l'acord postelectoral anomenat Pacte de Progrés.

A les eleccions autonòmiques de 2003 és elegit diputat i passa a ser portaveu del Grup Parlamentari Socialista i cap de l'oposició. A les passades eleccions generals de 2004, és elegit diputat del Congrés. A la cambra baixa és president de la Comissió Mixta per a les Relacions amb el Tribunal de Comptes i vocal de les comissions Constitucional i de Medi Ambient.

Des de l'any 2000 és secretari general del PSIB-PSOE. Va pertànyer a la primera executiva de José Luis Rodríguez Zapatero i, actualment, és membre del Comitè Federal del PSOE.

PEDRO MARÍ TORRES

Va néixer a Sant Carles de Peralta el 2 de novembre de 1925. Comerciant i polític, va ser fiscal del Jutjat de Pau de la localitat de Santa Eulària des Riu, entre 1967 i 1971. Iniciada la transició

política espanyola, es va presentar a les eleccions autonòmiques de 1979 al Consell Insular d'Eivissa i Formentera i sortí elegit. Posteriorment, va ser nomenat conseller de Vies, Obres i Urbanisme de la institució insular. Va revalidar l'escó i el càrrec quatre anys després als comicis de 1983. Fou conseller fins a 1987.

Els principis de la dècada dels anys noranta marquen un abans i un després en la seva vida, moment a partir del qual la seva presència en la societat pitiüsa cobra un protagonisme especial. El mes de maig de 1991 és elegit secretari de l'Associació de Persones Majors de Sant Carles de Peralta i, l'octubre del mateix any, és escollit president de la Federació de Clubs de Majors d'Eivissa i Formentera, càrrec que ocupa des de llavors ençà.

Inicialment, la Federació la constituïen quatre associacions (Casa del Mar, L'Esplai, Sant Antoni i Santa Eulària). Una xifra que es va ampliar notablement gràcies a l'àrdua tasca de foment del moviment associacionista impulsat pel seu president. Tant és així que actualment, només transcorreguts quinze anys des de la seva creació, la Federació pitiüsa ha incrementat el nombre de clubs adscrits fins arribar a setze. A més dels quatre inicials, la Federació compta amb els clubs de Sant Rafel, Sant Mateu, Sant Carles, Jesús, Puig d'en Valls, Santa Gertrudis, Sant Joan, Sant Josep, Sant Jordi, Sant Agustí, Cala de Bou i Formentera.

Pel que fa a les activitats que durant tots aquests anys ha promogut Pedro Marí al capdavant d'aquesta entitat destaquen l'edició de la revista Es Major i Sa Majora; el foment de l'esport entre els majors; la promoció d'activitats socioculturals per a la recuperació d'oficis i costums en vies de desaparició; iniciatives de suport i recollida de fons per a diverses ONG, i la participació en projectes de construcció de residències i centres de dia, en aquests moments en procés de tramitació.

Com a integrant de la Federació Balear de Majors és portaveu dels temes relacionats amb les persones majors d'Eivissa i Formentera, per al benestar de les quals reivindica avenços com la teleassistència, descomptes en els mitjans de transport, dotació de recursos socio-sanitaris o millora dels viatges de l'Imsero, entre d'altres.

ANTONI TUR FERRER, Toni Xica

va néixer a Formentera el 20 de juny de 1921. Va acabar el batxillerat amb la intenció de fer la carrera de mestre però l'inici de la Guerra Civil ho va impedir.

Després de treballar uns anys a l'Ajuntament de Formentera, va entrar a fer feina a Correus, entitat de la qual va ser funcionari des de finals dels anys quaranta fins que es va jubilar el 1986. A principis dels anys cinquanta, obre el que el temps convertiria en el negoci familiar, una llibreria que en l'actualitat encara continua oberta al públic.

Mentrestant, i com a conseqüència de les seves inquietuds intel·lectuals, va aprendre idiomes, la qual cosa li va permetre fer d'intermediari de la gran quantitat de visitants estrangers que

residien a Formentera, i va estudiar topografia, especialitat a la qual va dedicar el seu temps lliure durant molts d'anys.

El 1970 va ser nomenat jutge de pau de Formentera per elecció del ple de l'Ajuntament de l'illa, càrrec que va ocupar durant vint-i-cinc anys. Un quart de segle al servei de la ciutadania el van apropar encara més al dia a dia del poble formenterenc, i el seu caràcter obert i conciliador el va fer molt conegut entre els residents a la pitiüsa menor.

A finals dels anys setanta, va ser impulsor, juntament amb altres pares, de l'actual Institut d'Ensenyament Secundari "IES Marc Ferrer" de Formentera, així com promotor i membre actiu de l'Associació de Pares d'Alumnes del centre.

Arribada la dècada dels vuitanta va ampliar la seva activitat cívica com a membre de la Junta Directiva de la Petita i Mitjana Empresa de Formentera, de la qual fou elegit president.

Una vegada jubilat, va ser un dels impulsors del Club de Jubilats de Formentera i membre de la seva Junta Directiva.

GABRIEL BARCELÓ OLIVER i SEBASTIÀ BARCELÓ OLIVER

(Felanitx, 1928 i 1930 respectivament)

A la dècada dels quaranta s'incorporen a l'empresa d'autocars creada pel seu pare l'any 1931. Durant els anys cinquanta inicien una carrera empresarial excepcional, que els ha duit a crear més d'una setantena d'empreses en diversos sectors, sobretot en l'àmbit de les agències de viatges i de l'hoteleria. Aquesta diversificació, al llarg d'aquests setanta-cinc anys d'expansió professional, ha fet que aquest grup d'empreses sigui present a quatre continents.

S'ha de destacar el seu caràcter pioner en l'impuls d'un nou concepte d'hoteleria, amb la posada en marxa dels hotels Pueblo durant els anys setanta, i de l'exportació als països del Carib d'una idea semblant i respectuosa amb el medi ambient a partir dels vuitanta.

Aquesta intensa activitat professional no els ha impedit diversificar la seva presència en altres sectors. Així, Gabriel Barceló ha aportat la seva experiència empresarial en l'àmbit associatiu de les Illes Balears. És fundador, president i president honorari de la Confederació d'Associacions Empresarials de Balears (CAEB); president honorari de la Societat de Garantia Recíproca ISBA; president de l'empresa editora Rey Sol, i president del Reial Club Nàutic de Palma, entre d'altres. Mentre que Sebastià Barceló ha concentrat el seu saber en el món empresarial com a director general d'Autocars Barceló i de Construccions Barceló, puntal bàsic del grup d'empreses familiar.

La vessant altruista els va dur a crear, l'any 1989, la Fundació Barceló, entitat dedicada a la cooperació social i cultural, sobretot als països iberoamericans, de la qual actualment són els principals gestors.

La seva presència ininterrompuda dins el sector turístic al llarg d'aquests setantacinc anys els ha reportat gran nombre de reconeixements nacionals i internacionals, entre els quals destaquen la Medalla d'Or del Turisme d'Espanya; la Medalla d'Or del Foment de Turisme de Mallorca i l'Ordre del Cavaller Cristòfol Colom de la República Dominicana.

GABRIEL ESCARRER JULIÀ

(Porreres, 1935)

Als 17 anys, compaginant els seus estudis de comerç superior, va començar a fer feina a l'agència de viatges Wagons-Lits com a aprenent.

L'any 1956 marca l'inici d'una trajectòria empresarial de gran magnitud, amb el lloguer de l'Hotel Altair a Son Armadans i la creació de la cadena Hoteles Mallorquines, SA, antecedent del que més tard serà Hoteles Sol (1976).

Uns anys després, a la dècada dels seixanta, creix la seva presència a les illes i, ja en els anys vuitanta, comença l'expansió nacional i internacional de la companyia amb l'adquisició dels 32 hotels de la cadena Hotasa, l'absorció de la Compañía Hotelera del Mediterráneo i de la Cadena Meliá, com també amb la construcció del primer hotel de la divisió internacional a Bali. Aquest excel·lent recorregut es va consolidar amb la creació de diverses marques com Meliá, Tryp, Sol, Paradisus, Hard Rock i Sol Meliá. D'aquesta manera, el 1996 es va convertir en la primera empresa de gestió hotelera que cotitzà en borsa en tot el món.

Fruit de la impecable trajectòria professional, com a reconeixement a la seva àmplia experiència en el sector de la indústria turística, ha estat distingit amb nombrosos guardons, entre els quals destaquen el nomenament de Personalitat Turística del Segle, concedit pels professionals del sector; The Lifetime Achievement, lliurat per l'International Hotel Investment Forum; membre de l'exclusiu Hall of Fame de la British Travel Industry; Medalla d'Or del Foment de Turisme i de l'Ajuntament de Palma, i la investidura de doctor honoris causa per la Universitat de les Illes Balears.

A més a més, s'ha de destacar la seva labor social amb la col·laboració amb diverses fundacions i entitats que treballen en projectes d'atenció a persones desfavorides, amb especial atenció a la infància.